

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 90—
Pe 3 luni.....Lei 40—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In strelnătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA NO. 19

REDACȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Articol de fond.

Tradiția ziarelor, cotidiene și săptămânale, este, ca primele litere din ziar — începutul ziarului — să fie ceva dogmatic, ceva luat din domeniul ideologiei, ce stăpânește masa grupată în jurul răsunerii conștiințelor și steagului lor scump, care e ziarul lor.

Ita un astfel de articol scris, acum doi ani, care însă n'a mai putut păși tiparul, căci graiul ziarului nostru, atunci a fost oprit de marele poet ale și mai marilor noastre pătimiri, cauzate poporului românesc prin greșala instalării d-lui Goga la ministerul internelor și care a crezut și taxat acțiunea noastră, a chemăriștilor drept subversivă, drept periculoasă existenței noului Stat românesc, Spre a dovedi zăbuciumul nejustificat al fostului poet și fost ministru de interne Octavian Goga reproducem drept articol de fond și drept remișcență a luptelor din trecut, articolul redactorului nostru responsabil, articolul condamnat pe acele vremuri a rămânea literă moartă, în urma abuzivelor confisării și interzicerii de ziar, la ce dl fost poet și fost ministru de interne dl Octavian Goga se pretase cu atâta bucurie sadică.

Incaadrarea spontană a tinerilor organizați sub numele de „chemăriști” în sânul partidului național „pus la răspundere” acum e anul, a fost una dintre cele mai strălucite evenimente din urata noastră viață politică. Această părere împărtășindu-o chiar și aceia în contra cărora ne-am solidarizat una mie și câteva sute de intelectuali îndrăznesc a o constata și de această dată, căci teama unei auto-așfării nu mă poate cuprinde.

Solidarizarea noastră a fost remarcată și favorabil apreciată căci gestul simplu numai, egală cu o noțiune tot mai rară în dicționarul actual politic dela noi: morală, și egală cu reintroducerea acestei noțiuni în soluționarea problemelor de interes general.

Adversarii noștri între ei vorbeau despre înființarea grupului „Chemarea” ca despre un fenomen neexplorabil și pentru compararea căruia se vedeau nevoiți a recurge la paginile cele mai strălucite ale istoriei noastre cum însă de altă parte mai vedeau și aceea că intereselor lor le putem strica foarte mult au început a ne izbi fără milă și fără jenă românească, în plus a ne onora cu epitețe cari de altfel ni se potriveau admirabil!

Am fost numiți simplu și scurt: „proști”.

Dece?

Fiindcă — contrar obiceiului de

atunci — am renunțat la parvenire sigură și repede: fiindcă am sfidat materialismul extins chiar și în rezolvarea marilor probleme naționale; fiindcă, am declarat război celor ce și tradează convingerile politice fără motiv doctrinar, fenomen ce zguduie mult viața noastră politică nu prea bine dezvoltată încă; fiindcă am declarat că vrem să muncim sincer și cu atragere adevărat românească pentru talpa țării; și pentru alte asemenea manifestări de credință.

În schimbul acestui „credo” al nostru am primit numele de „proști”!! Cu ori și ce titluri am fi fost onorați, gruparea tinăra înșirată în jurul steagului partidului național, ciuruit de luptele trecutului, a fost și este perfect conștient de menirea sa purificatoare deoparte și de altă parte de greutățile ce a avut și va avea de întâmpinat și în luptele sale din viitor.

În loc de a ne jena de titluri noi nu ținem cont decât de unul singur, de titlul nostru de mândrie, ce constă, în faptul că pe când tradăriile politice se recompensau cu „mare precădere” prin funcțiuni grase administrative și demnități politice, noi tocmai atunci am găsit de bine ca renunțând la pasivitatea noastră politică să intrăm în acțiune, timbrând dogma tradărilor prin solidarizarea noastră.

Titlul nostru de mândrie constă în faptul că acestor ademeniri dureroase din punct de vedere pur românesc le-am opus apostolatul nostru atunci când am cerut umili primirea noastră în acel partid național pentru care prin apucături fără precedente chiar atunci s'a deschis calea unei grele opoziții.

Epigonul — harpagon în Ardeal

Un examen obiectiv al vieții politice ne indică dela prima vedere o lăncetă iremediabilă în cadrele partidului azerescan și o frământare surdă, fatală și compătimitoare în partidul liberal.

Hotărât lucru, că în rămășițele scâlciate ale lui Ion Brătianu preluiază șgomotos o apropiată lichidare — sau dacă nu cel puțin o totală cadere pe al doilea plan al vieții politice.

Și o recunosc chiar liberalii: că în partidul liberal există o mare criză de autoritate și orientare. Vintilă Brătianu „omul fatal” după cum i-a spus regele Carol e un epigon-harpagon — care nu se poate apropia câtuși de puțin de prestigiul impresionant al fratelui său pentru că n'are nici capacitatea egală și nici intuiția politică necesară stăpânirii situației. Dl Vintilă Brătianu e un om sucit — ursuz și de reacredință. Am mai afirmat de altfel și de alte ori acest lucru — și când unanimitatea opiniei publice vedea în Vintilă Brătianu un om de bună cre-

„Proști” dar mândri am plecat la drumul nostru, care însă observat de cei „de sus” imediat a și fost însemnat cu spinii cei mai ascuțiți.

Gruparea noastră însă a sfidat și desconsiderat de a dreptul ori-ce chinire trupească și sufletească, ori-ce tentațiune de intimidare, având conștiința liniștită a omului, ce nu cunoaște teamă, când bucură la șoapta sufletului și nu a buzunarului și care n'are teamă de nimic ce-i onest și bun.

Am luptat pentru binele neamului, în multe direcții, dar noi am fost urmăriți — de marii zilei — pretutindeni.

Multe au fost loviturile primite dela ei și ranele cauzate sufletului nostru îngrijorat numai pentru soarta neamului, toate le-am fi uitat dacă nu am avea o rană deschisă, ce mereu sângerând ne doare.

Cu toate ne-am fi împăcat numai graiul nostru să nu ni-l fi luat!

Dar noi suntem de vină și pentru aceasta! Recunoaștem!

Suntem de vină, căci în „proștia” noastră: am comis acel păcat care în viața noastră politică se pedepsește zi de zi mai aspru, am comis păcatul adevărului, păcatul de a spune și scrie adevărul.

Admițând — ca prin absurd — că am fi abuzat de așa strict concipiabile libertăți cetățenești, în loc de a fi admoniați, simplaminte am fost trecuți la dispoziția instanțelor judiciare... în locul altora cu mai multă prejudicii!! S'a cerut pedepsirea noastră spunându-se că prin păreriile noastre periclităm siguranța și trăinicia acelu Stat, pentru binele căruia tocmai noi am renunțat la binele nostru individual.

Motivarea lor însă nu ne-a surprins! și nu ne surprinde căci nu pentru prima oară se invocase sublimul interes de Stat pentru aranjarea unor situațiuni absolut de partid, ca să nu mai vorbim de cele personale.

Expulzarea brutală din rândurile presei scrise în România al celui mai românesc produs de tipar în orice caz aruncase o slabă lumină asupra metodelor de guvernare ce erau la suprafață în țara noastră.

Expulzarea din rândurile opiniei publice a părerilor adevărat intransigente, dar cele mai puritane, numai interesul de Stat nu-l poate servi.

Care este atunci interesul de stat ce justifică păstrarea pe terenul luptelor de idei, pe terenul ziaristicii, al acelor sumedenii de cotidiene pline cu idei mai mult sau mai puțin centrifugale, a căror cetire adevăratului român — chiar și untui „prost” îi provoacă instinctiv încheștarea pumnilor?

Biată Tară!

Pe cine nu condamnă la tăcere în interesul Tău! și în același timp cine nu sunt incurajați a scrie pentru Tine!

Noi n'avem cuvânt! căci noi pentru Tine numai „prostie” am făcut!

Noi pentru Tine am „păcătuit”.

Recunoaștem „proștia” noastră; recunoaștem „păcatul” nostru, dar noi nu-ți promitem nici îndreptare, noi nu-ți cerem nici iertare. Noi așteptăm cu resemnare pocăirea celor înțelepți și blânzi la inimă. Așteptăm ca cei ce au greșit cu aprecierile lor să-și recunoască greșala, ca apoi procedând în consecință să ne deslege limba, care numai osanale țra dedicat și-ți va dedica, ție Tară!

Dr. A. T. Mureșan.

Anul Domnului Goga 1927.

mai grele decât aceasta — a avut din nou ocazia nedorită să priviască în față pe omul urât, urit, puros și fatal care a nenorocit o țară întreagă — care a aruncat acest popor în ghiarele foamei, din care azi abia mai poate scăpa cu mari eforturi și sacrificii.

Toate acestea încercări vintiliste nu sunt însă decât zvârcoliri inutile pentru a reinvia un trecut și un prestigiu, care a murit de mult și nu mai poate fi reinviat.

Partidul liberal a apucat în mod fatal pe panta declinului încă în ziua în care Ionel Brătianu a închis ochii.

Fratele său vintilesc nu face decât să incurce și să grăbiască cu o zi mai de vreme deslegarea procesului de lichidare totală.

Din parte-ne, îi dorim succes d-lui Vintilă Brătianu pentru a prohodă cât mai curând mizerabilul clan politic-bancar și birocratic ce și-a pus la stradă firma de „partid liberal”.

Dar îl asigurăm că nu vom îngădui să-și mai bată vre-odată joc de țara românească nici prin proștia nici prin încăpățănarea d-sale.

EMIL TELEACU.

dință, noi am demascat nemilos omul, în toată goliciunea lui morală și-am dovedit REACREDINȚA în toate acțiunile d-lui Vintilă Brătianu.

Căci, cine ar putea spune despre omul care tolerează în jurul său porcăriile lui Tancred și afacerile Cocosat popeștilor — că este un om de bună credință?

Drept a avut, Regele Carol, că dl Vintilă Brătianu e un om fatal, dar nu numai pentru țară, ci și pentru partidul liberal. Vintilă Brătianu nu e om ca toți oamenii, nu gândește la fel cu oamenii normali, dl Vintilă Brătianu e un specimen degenerat al brătienismului — a cărui degenerescență, idioțenie și încăpățănare s'a restrâns asupra întregii țări în cei zece ani din urmă, cât viața economiei noastre naționale a pulsat sugrumată de ventuza vintilistă.

Mai nou năzbătiile lui Vintilă sau determinat să descălece pentru câteva zile în Ardeal — pentru opera de reorganizare — a partidului. Ardealul care a știut să rabde ofense

Deschiderea liniilor aeriene în România.

In acest frumos Maiu, când primăvara a venit pe furis pentru a-și revărsa asupra noastră căldura și toată frumusețea ei mult așteaptă și în acest Maiu când împlinim zece ani liberi într-o țară liberă, ne vine încă o surpriză plăcută și măreață.

Se deschide circulația aeriană transportul în aeroplane, după exemplul marilor țări Apusene.

Țara noastră, care a fost totdeauna și în toate alături de civilizația apuseană, și prin aceasta norocoasă ino-

vație dă dovadă că este urmașă fidelă a trecutului.

Publicăm orariul comunicației aeriene, pentru ca și prin aceasta să dovedim marea noastră admirație pentru aviația Română. Evenimentul acesta îmbucurător a deschiderei liniilor aeriene este un capitol vrednic de marele act jubilar cu care parca în mod semnificativ a coincis și acest îmbucurător eveniment: Și acum iată orariul și condițiile:

Orariul curselor Aeriene

Linia București-Galați-Iași-Cernăuți

Distanța în km.	Ora	Aerogări	Ora	OBSERVAȚII
200 km.	Pl. 7.00	București	S. 12.50	In Maiu spre Cernăuți: Lunea, Miercuri și Vinerea. Dela Cernăuți: Marți, Joi, Sâmbătă. Restul exploatarei zilnic din fiecare direcție.
	Sos. 8.40	Galați	P. 10.55	
	Pl. 9.00		S. 10.35	
210 km.	Sos. 10.45	Iași	P. 8.40	
	Pl. 11.05		S. 8.30	
180 km.	Sos. 12.35	Cernăuți	P. 7.00	

Linia București-Sibiu-Cluj

180 km.	P. 7.10	București	S. 10.15	In Maiu spre Cluj: Marți, Joi, Sâmb. Dela Cluj: Luni, Mierc., Vin. Restul exploatarei zilnic din fiecare direcție.
	S. 8.15	Sibiu	P. 8.10	
	P. 9.20		S. 8.05	
	S. 10.25	Cluj	P. 7.00	

Linia București-Constanța

200 km.	P. 16.30	București	S. 9.00	In ajun de sărbătoare Duminică și întoarcerea după sărb.
	S. 19.00	Constanța	P. 7.30	

Linia Cluj-Oradea-Mare

150 km.	P. 11.00	Cluj	S. 18.00	Z I L N I C
	S. 12.00	Oradea	P. 17.00	

Linia Chișinău-Galați-Constanța

210 km.	P. 8.00	Chișinău	S. 10.40	Z I L N I C
	S. 10.10	Galați	P. 9.10	
	P. 11.00		S. 8.20	
	S. 12.00	Constanța	P. 7.00	

Linia Galați-Chișinău

	P. 9.10	Galați	S. 10.40	Z I L N I C
	S. 10.10	Chișinău	S. 11.00	

TARIFE IN LEI

a) Pentru călători și 10 kgr. bagaje.

	La							
	Buc.	Galați	Chiș.	Const.	Iași	Cern.	Cluj	Oradea
Dela București . . .	—	800	1300	900	1100	1300	1200	1500
" Galați . . .	800	—	900	700	800	1200	1600	—
" Chișinău . . .	1300	900	—	—	—	—	—	—
" Constanța . . .	900	700	—	—	—	—	1700	—
" Iași . . .	1100	800	—	—	—	600	1800	—
" Cernăuți . . .	1300	1200	—	—	600	—	1900	—
" Cluj . . .	1200	1600	—	1700	1800	1900	—	600
" Oradea-Mare . . .	1500	—	—	—	—	—	600	—

b) pentru bagajul suplimentar (ce ar depăși 10 kgr. și de fiecare 10 kgr. sau fracție).

	Buc.	Galați	Iași	Cern.	Cluj	Const.
București	—	32	43	52	48	36
Galați	32	—	32	48	64	—
Iași	44	32	—	24	72	—
Cernăuți	52	48	24	—	77	—
Cluj	48	64	72	76	—	—
Constanța	36	—	—	—	—	—

Se prevăd următoarele reduceri la tariful călătorilor:

1) Ofițerilor și familiilor lor având dreptul a călători pe C. F. R. cl. I-a și II-a cu o reducere de 75 la sută din tariful de transport cu avionul și numai pe baza carnetelor de identitate pe căile ferate și în limita locurilor disponibile.

2) Membrilor aeroclubului regal român, posesorii de brevete de personal navigant, câte o călătorie gratuită dus și întors pe an și numai în limita locurilor nevândute.

3) Membrilor Aeroclubului Regal Român câte o călătorie (dus și întors) pe an cu o reducere de 50 la sută.

4) Funcționarilor de stat și familiilor cu dreptul de a călători în cl. I-a o reducere de 50 la sută din tariful pe baza carnetelor de identitate pe C. F. R.

Taxele speciale ce se vor percepe pentru corespondențele sau obiectele de mesagerii transportate cu avionul vor fi:

a) Câte 2 lei pentru scrisorile până la greutatea de 20 gr. Peste greutate de 20 gr. câte 1 leu de fiecare gr. sau fracțiune. Maximum de greutate de 2 kg.

b) Câte 1 leu de fiecare carte poștală simplă sau ilustrată.

c) Câte 10 lei de fiecare kgr. pentru coletele poștale.

d) Câte 4 lei de fiecare kgr. pentru pachete de ziare. Maximum de greutate

al coletelor și pachetelor cu ziare 10 kgr. e) Câte 5 lei de fiecare mie de lei, sau fracțiune, pentru coletele cu valoare declarată. Maximum valoarei declarată 10.000 lei.

Direcțiunea generală P. T. T. asigură: a) De o parte funcționarea unui serviciu special care să primească corespondența ce se înregistrează chiar în cursul nopții sau în orice caz cu 2 ore înaintea plecării avionului în cursă;

b) De altă parte distribuirea corespondenței sosită prin avion ca și avizul de sosire al mesagerilor, cel mai târziu în 2 ore dela sosirea la oficiu.

Bilete: La Aeroportul Băneasa (telefon 347/86), la Biroul Companiei internaționale de navigație aeriană str. Franklin 14 (telefon 217/30) și în provincie la aeroporturile respective.

Informațiuni: La Aeroportul Băneasa (telefon 347/86).

OMAGIU POSTUM.

De Ziua Eroilor.

Anul acesta, se împlinesc treisprezece ani, decând au căzut cei dintâi ostași ai armatei române în războiul desrobirii, murind pentru descărușarea fraților asupriți. Treisprezeci ani, când cei dintâi vânători ai Regelui Ferdinand au sărutat glia inverzită a Transilvaniei găsându-și mormântul în văile Carpaților. E ziua lor. Ziua, aducerii aminte pentru toți morții Neamului și a pomării martirilor noștri.

Treisprezece ierni, au acoperit cu albul zăpezilor, mormintele uitate de pe Valea Jiului—Mărăști—Răzoare și Mărășești. Mulți cunoscuți și sute de mii necunoscuți. Ziua de azi — e închinată acestora. Necunoscuți — uitați de ai lor își dorm somnul de veci sub glia rece a țărilor străine. Lor li-se cuvine să ne oprim câteva clipe măcar, în fiecare an.

Morții își cer drepturile lor, pentru cei rămași în viață. Văduvele și or-

faniile lor, rămași pe drumuri, bătuți de toate nevoile — se perindă prin fața noastră, a nepăsătoare recom-pense. Loviți de realitatea crudă — fără sprijin — mulți s'au prăpădit. Iar cei rămași își târâie sărăcia zdren-țelor dealungul României, înfăptuită prin jertfa vieții părinților și a bărbăților, lor. Sutele de mii de morți și sutele de martiri din Ardeal morți pentru Românism, reclamă un trai mai uman în România, în care toți Tancrezii și Tăslăoanii, au făcut averi fabuloase în timp ce urmașii lor mor de foame și inaniție. Cei zece ani de Românie Mare, au însemnat pentru ei o epocă de mizerie. Priviți-I — galbeni cu ochii duși în fundul capului trecând rânduri de la școala, unde statul s'a îndurat să le dea și lor posibilitatea să se instruiască, la bițelele cămine, cari totodată poartă cimitire pentru ei. Câte nu s'ar putea scrie despre viața de neoameni, ce o duc acești nenorociți.

Mizerabile pensie de 75—150 lei, lunară ce o primesc văduvele — dacă o primesc — e singurul sprijin ce îl dă statul, statul care încurajază atâtea... Șaptezeci și cinci de Lei, sumă desconsiderată de mulți dintre noi, sumă, la auzul căreia surâzi cu compătimire, formează singurul mijloc de întreținere pentru multe din ele.

Nu ne îndoiim că, guvernul refacerii naționale de sub conducerea d-lui Iuliu Maniu, va răspăti așa cum se cuvine, aducând o lege pentru ajutarea urmașilor morților Neamului: o lege prin care să fie apărați cel puțin de acum înainte de vitregia vremurilor care au trecut.

Ziua Eroilor — premergând măreții zile de 10 Mai, să ne fie o pioasă reculegere sufletească și cu gândul curat să așteptăm zilele mari și de glorie, ce vor răsări pe urma jertfei eroilor noștri. Să nu-i uităm pe făuritorii gloriei lor, binecuvântând memoria celor morți, să nu fim micii la inimă cu cei vii.

C. Dedulaș.

Un scop al organizațiilor voinicesti.

Educațiunea social-economică a țăranului de mâine.

Din experiența țărilor mai înaintate în cultură putem trage concluzii că numai o muncă organizată și rațională duce la propășire economică. Convinși de aceasta, suntem datorii a educa masele și în special generația tânără în spiritul unei astfel de munci organizate rațional. Căci raționalizarea muncii este o problemă de ordin practic, nu teoretic, care nu se va putea realiza decât prin căutarea și aplicarea de mijloace practice.

Nu se va putea cere elementului vital al țării noastre o muncă organizată și rațională, până nu va fi educat mai întâiu în acest spirit de organizare și disciplină economică. Iată care este unul din principalele scopuri ale organizațiilor voinicesti. În aceste organizații ale țăranului de mâine, pe lângă că-i vom da o educație cetățenească și națională, vom deștepta și spiritul de muncă rațională și de economie, singurul care ne va călăuzi în viitor la o viață mai bună.

Prin urmare organizațiile noastre voinicesti au un substrat social-economic, având ca scop propășirea economică prin deșteptarea spiritului de solidaritate și printr-o colaborare intensă. Vom educa tineretul dela saie printr-o puternică propagandă cooperatistă și națională. Această educație o vom face prin ținerea de conferințe și împărțirea de broșuri cu subiect cooperatist în fiecare cătun și comună, cari vor avea ca rezultat trezirea spiritului de cooperatie și economie în popor.

În propaganda noastră vom arăta importanța social-economică a țăranului într-o țară eminamente agricolă, pentru a-l lega mai mult de glia strămoșească și de viața sănătoasă dela saie.

Cu aceste idei vom familiariza pe țăranul de mâine, care așteaptă și

primește cu dragoste sfaturile fraților lui, cari îi vreau binele. Acesta este cel mai mare bine, ce-i poate face tineretului intelectual maseilor populare. Călăuziți de aceste principii vom continua cu organizarea și educarea tânărului țăran în acest sens, având credința fermă, că ne facem cea mai sfântă datorie față de acia, din mijlocul cărora am plecat, contribuind astfel și la dezvoltarea național-economică a neamului nostru.

Aurel Cîrlca.

Aviz. Orice manuscrise se vor trimite pe adresa ziarului „Chemarea”, Str. Regina Maria 36. (Tipografia Națională) Cluj. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază. Redacția.

Conferințele „Chemării” la Timișoara.

„Chemarea” a organizat celerintău conferințe la Cluj în 1926/27, când se simția mai mare nevoie de o acțiune sănătoasă împotriva imoralității politice creiată prin fripturism. Ciclul conferințelor l'a reluat apoi în 1927/28, „Chemarea” din Bucovina iar în 1928/29 „Chemarea Banatului” realizând cele mai frumoase roade.

Nu de mult organizația viguroasă: „Chemarea Banatului” din Timișoara a organizat a 12-a conferință pe care a ținut-o distinsul prof. univ. și deputat dl dr. Mihai Ralea.

Dl prof. Ralea a vorbit cu verva și documentarea d-sale cunoscută despre: **Noile curente ideologice și tineretul, fiind viu aplaudat de către un numeros și select auditoriu.**

Noi nu putem decât să înregistrăm cu bucurie opera de vie propagandă culturală și națională a „Chemării Banatului” și să dorim fraților din Timișoara culegerea celor mai rodnice succese pentru nepregetata muncă ce-o depun în slujba neamului.

Din Streinătate.

Scrisori din Roma.

Mare fierbere în Vatican. Noua împărăție luminează a sfântului Părinte, luând formă precisă, dă mult de vorbit, scris și făcut celor două State: care până mai ieri erau în relații de indiferentism. Și ca la formarea oricărui stat, natural și aici primul punct de plecare în realizarea lui e granița. Se lucrează din greu la delimitarea ei. Natural că în socoteli, nu se pot neglija nici unitățile divizionare ale metrului, nu se poate trece dincoaci ori dincolo, nici un centimetru, nici un milimetru, căci fiecare deget de pământ din cuprinsul noului Stat papal și cel din jurul lui își are semnificația și importanța lui. Evident însă că cele două părți interesate, fiind animate de cele mai sincere sentimente, nu prea se ivesc mari și insurmontabile dificultăți pe tema unor centimetri.

Noul Stat va fi unic în lume, prin multiplele sale însușiri originale — printr'alte și în urma faptului că el va fi îngrădit în întregime cu zid și zidul va avea porți!

Sperăm că istoria nu va avea de înregistrat: „Mussolini ante portas...”

Tratatul Lateran, cel care a restabilit legăturile actuale între Sf. Părinte și Statul italian, prevede între altele pentru Statul Vatican și obligația să predea acesta instanțelor italiene, pe orice individ, care după ce a comis vre-o crimă, s'ar refugia în Vatican. Pentru aceștia s'a cerut înființarea unor carcere în Vatican. Sunt semne însă că aceasta dorință a guvernului italian va fi redusă de Vatican la interpretarea fictivă a noțiunii: carcere, căci Vaticanul nu vrea să înființeze pe teritoriul ei, decât: „un local, care ar oferi toate garanțiile necesare pentru asigurarea pe seama Italiei și păstrarea unor imputați pe timp absolut provizoriu!

Inginerul Giberti este neobosit și neîntrecut în sârguința ce o depune în grija lui de a instala cât de modern și cât de precis P. T. T.-ul statului papal.

Cele două camere, unde se instalează posta vaticană, sunt terminate. Una va fi sala telegrafului: aici se vor instala două aparate Morse, două Hugues și un Teletipe. Cealaltă sală, destinată poștei — propriu zisă, în scurt își va deschide ghizeurile!

S'a făcut și lista cetățenilor noului Stat papal pentru a-i rupe definitiv din lista cetățenilor Regatului italian.

Cetățenia Vaticană, durează cât timp ai domiciliul în Vatican. Numărul total al cetățenilor aparținând regatului papal nu va fi nici cinci sute. Iată câțiva dintre acești cetățeni: Cardinalul Gasparri secretarul de Stat al Sfântului Părinte, (servitorimea cardinalului) Card. Merry del Val arhiepiscopul bisericii Sf. Petru (servitorimea cardinalului). Asesorul Sf. Uffizii. Secretarii particulari ai Sf. Părinte, elemonisierul secret, maestrul de Cameră, sacrestanul, camerierii secreți, șeful oficiilor de cameră, toți cu câte 1-2 servitori. Cinci „frați” detașați apartamentelor pontificale; adjutantul de cameră al Sf. Părinte; ordonanța anticamerei, soția și fiica acestuia; decanul de sală cu soția și fiica lor; subdecanul de sală cu soția și doi copii; alți trei din „sală” cu soțiile și copiii lor; și „scriitorul” secretariatului de Stat cu soția și un copil; Capul florărilor cu un servitor, și alți 5 angajați la florărie cu soțiile, surorile și copiii lor. Supra-intendentul de lucrări cu soția lui. Custodele Capelei Sixtine, cu două surori a lui.

Maestrul de casă, cu soția și două fete, portarul acestuia cu soția și doi copii. Colonelul Hirschbühl comandantul „gardei sviteriene” și soția colonelului, trei ofițeri din această gardă elvețiană cu soțiile lor, Majorul comandant al jandarmeriei vaticane, cu

soția și doi fii, un plutonier cu soția lui („Garda nobilă” formată din conți și prinți italieni, ce formează garda de paradă a Sfântului Părinte, membri ei nelocuinți în Vatican, sunt un fel de cetățeni, numai în exercitarea funcțiilor lor). Șeful pompierilor; un fântănar, șeful electricist, mai mulți mecanici, toți cu familiile lor. Directorul muzeelor papale, directorul tipografiei, directorul grădinelor, vice directorul și portarul, cu familia lor. Substitutul secretarului de Stat, secretarul pentru afacerile eclesiastice extraordinare, Administratorul bunurilor papale cu ai lor, cinci călugări farmaciști în Vatican; în total vre-o două sute cincizeci persoane. Acestui număr i-se adaugă soldații din garda elvețiană (toți ex-cetățeni elvețieni) și jandarmii, circa 150 în total. (număr ce se va urca la vre-o 200).

Cardinalii cari vor locui pe teritoriu italian, vor fi cetățeni de drept, ai regatului papal.

Iată un stat, unde se cunosc toți cetățenii!

Credincioșii italieni, drept omagiu de felicitare pentru reînființarea regatului papal, au donat Sfântului Părinte: Pius al XI-lea; un splendid automobil de lux. Acesta a fost primit de către Papa, cu multă-bucurie; sfințirea mașinei, a fost prilejul unei prea frumoase ocazii de cimentare sufletească între membrii societății „Automobil Club Regal Italian” — din Milano donatorii splendidului cadou și Sf. Părinte.

La ori-ce caz e greu de stabilit din complexul atitudinilor italienilor dacă ei sunt mai mult catolici ori mai mult italieni.

Cred însă că ei sunt totalit de catolici ca și italieni.

Dar sunt!

A. BIHOREANU.

Scrisori din Paris.

Ritmul viguros al vieții parisiene, manifestațiunile ei multiple și mai ales succesiunea rapidă a evenimențelor la ordinea zilei, se pretează minunat la așanumitele „scrisori”. Caușerii, menite să constituie o variație, un fel de film, ele mai au darul de a fi complectarea necesară a coloanelor unui ziar.

În preajma sezonului de vară și în așteptarea senzațiilor noi, se impune să aruncăm o privire retrospectivă asupra celor cinci, șase luni trecute. În afară de frigul excepțional, pe care parizianul veritabil (românește am zice: geț beget) l-a suportat cu trench-coatul obișnuit, s'au produs diverse întâmplări, ce au ținut opinia publică într'o încordare mai mult sau mai puțin intensă. Dar orașele mari uită repede. Melodia Valenciei a fost de sigur un mare succes; dar azi nici mahalagii n'o mai fredonează. Tot astfel se petrece și cu alte lucruri. A cincei sute aniversare a Jeanei d'Arc este ca și uitată, moartea lui Sarrail și Myron T. Herrick, popularul ambasador al Statelor-Unite la Paris (care a decedat fără să știe o boabă franțuzește) deasemenea. Totuși într'un nume se concentrează tot ce francezul și mai ales parizianul înțelege sub reconștință și pietate: **Foch**.

Dacă corpul neînsușit al generalului se odihnește azi în **Domul Invalizilor**, alături de Napoleon, acest fapt redă perfect mentalitatea francezilor, cari consideră pe unul tot atât de mare ca și pe celălalt. Pelerinajele continue la mormântul său sau la pădurea dela **Compiègne**, unde o statuie imortalizează istoricul eveniment al biruinții aliaților, dovedesc cu prisosință, că cultul oamenilor mari este

Noduri în papură.

Di Duca e o fire nervoasă, ușor iritabilă, un politician înzestrat cu calități de un subtil bizantinism, grație cărui a dobândit titlul de „maestru al diversității”. Cu toată prudența și experiența parlamentară de care dispune s'a lăsat totuși antrenat să interpeleze într'o chestiune închisă de liberalii cu șapte lacăte, cu cenzură și tortură, pe care la nici un caz nu autorii ei erau îndreptățiți să o deschidă. Cel puțin nu era prudent. Desigur, dl Duca n'a insistat bucuros în această delicată chestiune, a fost însă împins de partid, al cărui hamal parlamentar este. Așa s'a întâmplat că dl Duca, care nici când era la guvern nu putea să facă lămurit „echivocul”, și-a încercat de data această norocul, alegându-se cu o ridiculizare neplăcută ce ar trebui să-i servească de lecție.

Di Duca a căutat nod în papură, iar dl președinte al consiliului și-a exprimat regretele că exploratorul Duca nu găsește nodul.

Tot la insistența partidului, dl Duca și-a anunțat interpelarea în chestia organizațiilor voinicești, deși această chestiune a fost lămurită de chiar șeful guvernului, în fața unei camere arhipline, iar răspunsul magistrat al dlui Maniu a fost difuzat în toate părțile țării, așa că opinia publică este pe deplin edificată asupra acestei „probleme de Stat”. Cu toate acestea neastâmpărul liberal caută mereu noduri în papură. Presa liberală — așa numita presă — abundă în invective abominabile la adresa voinicilor, le acordă epitefe ignobile, cari de fapt caracterizează de minune „borderal politic” al dlui Argetoianu. **Bande? Intreaga activitate economică a partidului liberal e o**

serie de ticăloșii și banditisme. Să luăm numai vastele excrocherii în legătură cu improprietățile, a naționalizărilor camuflate și comercializărilor, să ne mărginim numai la recentul scandal cu gazul metan, la tribulațiile motașului tancredian, trădător al intereselor industriale românești, la sustragerile de acte, dosare și registre! Acestea ce sunt? Desigur nu fapte angelice!

Se aduc acuzații vagi organizațiilor de voinici, acuzații calomnioase și fanteziste, fără să-și dea seama căpeteniile responsabile și iresponsabile ale tribului liberal că prin provocările stupide ofensează o organizație întreagă, care până azi a păstrat cea mai calmă și disciplinată atitudine față de atacurile josnice ale oligarhiei detronate. Ar fi oare minune ca față de aceste provocări continue și idioțeste și meschine, organizațiile voinicești să-și ia colectiv satisfacția cuvenită?

Bine înțeles adversarii noștri nu vor putea găsi nodurile în papură nici de data aceasta și nici în alte chestiuni, ei vor trebui să se mulțumească cu nodurile înghițite în sec, cu frica în sân și cu turbarea în suflet, din cauză că această organizație își continuă activitatea frumoasă, desăvârșind din zi în zi opera de interes obștesc, cunoscută prea bine în chiar tabăra adversă. E tocmai curentul irezistibil pentru aceste organizații ce intimidează pe oligarhii detronași, e frica că în urma operei de luminare a masselor și a desăvârșirii educației cetățenești, nu se vor mai putea repeta măsluirile de urne și nici reveni la era falsificării voinței naționale.

a doua religie a latinului.

Zilele trecute s'a închis târgul de mostre dela Paris. Nu se cunosc încă rezultatele în cifre, dar convingerea generală este că totalul comenzilor depășește pe cel al târgului precedent. Pavilioanele Italiei, Japoniei, Mexicului, Sovietelor, etc., au concretizat fiecare foarte bine bogățiile țării respective. Din diferitele secțiuni s'au remarcat: a giuvaerghiilor, a instalațiilor de T. F. F. (telegrafiei fără fir), mașinilor pentru exploatarea forestieră, de irigație etc., o cincime din teren se rezervase alimentației; unde vinurile din Champagne, Bourgogne și Bordeaux își făceau o aprigă concurență. Gigantice în ansamblul său, târgul de mostre a fost extrem de instructiv în detaliile sale.

Interminabila conferință a reparațiilor apasă destul de greu opinia publică. Faptul în sine, precum și repercursiunile încercate de bursa pariziană, nu contribuie într'un mic la descordarea franco-germană. Poporul francez, conștient de felul, cum țara sa, s'a achitat totdeauna de obligațiunile sale de războiu, atât la 1815 cât și la 1871, este extrem de iritat de eschivarea Germaniei, în fața căreia simte un fel de jenă. Eșuarea zepelinului pe coasta Mediteranei, a produs pentru un moment o destindere. Ziarele abundau în caricaturi și spirite, făcând din D-rul Eckener un debitor ce soarta îl aduce la creditor. Destinderea a fost de scurtă durată

Roadele unei munci desinteresate.

Fruntașul chemărist dl deputat dr. V. V. Tilea fost secretar de Legatie la Londra și intim colaborator la Conferința de Pace al ministrului de externe, de pe acele vremuri, dl Alex. Vaida Voevod, fiind delegat acum la Madrid a plecat din Cluj mai zilele trecute.

La gară a fost petrecut de mai mulți prieteni. La un moment dat distinsul deputat s'a observat înconjurat de un grup mare de ceferiști din gara Cluj, cari profitând de prezența apreciatului sprijinitor al cauzelor lor drepte au ținut să-i improvizeze o călduroasă manifestație de simpatie, mulțumind și astfel neobositului deputat chemărist munca-i desinteresată ce o depune pentru bravii slujbași ai căilor noastre ferate.

Ne asociem din tot sufletul nostru la binemeritata recompensă sufletească a șefului și prietenului nostru dr. V. V. Tilea, care sustine cu mult succes cele mai grele cauze naționale, în țară și peste graniță — deopotrivă.

REDACTIA.

și iată cerul din nou înorat. Acordul asupra cifrelor în ajutorul alegerilor britanice a fost extrem de surprinzător. La ora actuală nu se pot încă cunoaște dedesupturile chestiunii. Rămâne ca un viitor apropiat să ridice vălul misterios.

Paris, 30 Mai 1929.

Aurel Păcurariu.

Pentru Rothermere & Co.

Monarhie și democrație.

Cu prilejul vizitei A. S. R. Princesesa Ileana la Cluj.

„Am venit între voi nu în numele meu personal, ci în numele familiei mele!... Aici, unde mă simt ca la mine acasă”...

Din cuvântarea A. S. R. Princesei Ileana, ținută la Teatrul Național Cluj, în ziua de 2 Iunie.

Nu poate fi gest mai frumos și mai plin de înțelepciune și înțelegere a spiritului vremii, decât acela ca un membru al Familiei Regale și prin El Dinastia întreagă să se simtă în mijlocul poporului ca acasă!

Căci doar aceasta este și trebuie să fie adevărata casă de bucurie, de înfrățire, de visare și inspirație a unei Dinastii în mijlocul și sufletul poporului peste care domnește.

În aceste vremuri de cascadă a tronurilor, suntem fericiți să constatăm că Familia noastră regală dela Augustul și Marele Erou Ferdinand I. până la cel din urmă vlăstar și-a găsit scutul de apărare și conservare în cel mai curat și mai nesecat izvor de trăinicie și viață sănătoasă, în sufletul și inima poporului românesc.

O spunem aceasta cu *convingerea fermă, pe care o am personal, și în tregul partid național-tărănesc, că, în cadrul monarhiei constituționale cu adevărat, se pot împlini cele mai avansate și mai rodnice reforme sociale-economice politice, pentru refacerea și consolidarea statului român întregit, pentru mulțumirea și propășirea poporului, și pentru consacrarea și cimentarea dinastiei însăși, ca formă de guvernământ.*

Ori numai o permanentă legătură și conlucrare între Suveran și popor, în mod direct, sau prin reprezentanții săi cei mai autorizați, poate să dea asemenea roade sănătoase pentru Rege și popor.

Acest contact continuu și real, cu cât mai puțin fast și politism medieval, face să se deschidă și apropie sufletele dintre Suveran și popor, să se verifice raporturile și dragostea reciprocă...

Pentru sufletul țaranului român așa de impresionabil, și de recunoscător, gestul A. S. Regale de a se prinde în hora satului din Feleac, ori în aceea a studentelor în Grădina Botanică, a constituit cea mai strălucită lecțiune de pedagogie dinastică.

Mai ales aici în Ardeal, unde capetele încoronate au stat așa departe de popor, până s'au îndepărtat de tot, tot ceace a făcut A. S. cu cuvântul, cu fapta cu înfățișarea-i de o modestie uimitoare, este merit să contribuie a se cunoaște și săpa adânc în sufletul neamului deosebiră între trecutul de răcoasă, nedreptate și ură dintre Coroană și, supuși față de prezentul în care dinastia română trăiește din sufletul poporului și pentru acest popor cu care s'a identificat pe deplin.

Poporul român înțelege bine și rămâne pătruns de asemenea gesturi; de aceea răspunde prin acele aclamații tunătoare prin acele valuri de entuziasm, ce mi-a fost dat să văd la Alba-Iulia. După sfârșitul serbărilor enorma masă de capete trecând peste orice cordon se apropie de tribuna regală într-un uragan de urale nesfârșite, către Familia Regală, către Copilul Rege, care cu mânuțele întinse simboliza răspunsul de dragoste la dragoste și legătura de granit între țară și Coroană.

Un ofițer de jandarmi a voit să strecoare între tribuna regală și popor un cordon de jandarmi, vechile cordonane de ghiață și neîncredere dintre Tron și popor. Atunci se ridică primul sfetnic al Tronului, dl Iuliu Maniu, și face un semn de înlăturare a cordonului, spunând cuvintele: „Lăsați poporul să se bucure!”...

Mi-a fost dat să văd și să aud totul, să trăiesc acest moment, care după mine constituie cea mai elocventă semnificație a serbărilor dela Alba-Iulia.

Un alt guvern ar fi instituit dela început cordonul, care sub pretextul

ordinei, a ținut în totdeauna distanță mare și odată cu ea recunoașterea și neîncrederea dintre Rege și popor.

Regele în mijlocul poporului, gata a-l cuprinde în brațe, topindu-și sufletele și dragostea în una și aceeași simțire: iar alături guvernul poporului, singura expresie fidelă, în istoria neamului nostru...

La Alba-Iulia, pe lângă prinosul de recunoștință a trecutului, s'a făcut ceva mai mult, care asigură viitorul: s'a făcut acel examen, cea directă și reală verificare la încrederea dintre Rege, guvern și popor, a cărei reușită a fost strălucit de elocventă.

Vizitele pe care le face A. S. R. Princesesa Ileana prin Ardeal în numele Familiei Regale, cuvintele pe cari le spune poporului cu un ales talent, și cu un suflet deschis, societățile de educare și ajutorare, pe cari le pune la cale prin orașele și satele țării, sunt tot atâtea pietre ale celui mai trainic palat regal, clădit în sufletul poporului, pe care nici o furtună din afară ori dincontru nu-l poate dărâma.

Sunt dovezi ale unei înalte concepții moderne despre rostul monarhiei într-un stat; sunt avertismente tăioase vecinilor molipsiți de febra revizionismului; sunt pilde de o vădită democratizare a întregii vieți a statului nostru românesc.

D. N. Popescu - Dincolo de...

Cuvinte sincere.

(at) Comercianții problemei minoritare și îndeosebi angrosiștii de talia Lordului Rothermeere au fost dezavuați nu odată în acțiunea lor.

Este încă de dată foarte recentă atitudinea oficialităților budapestane față de „președintele mării societăți pe acții pentru revizuirea oricărei frontiere, (contra plată anticipată) atitudine, prin care cea mai bună clientelă a firmei — Ungaria — s'a lepădat de sugestiile Lordului Rothermeere și de cele propuse de societatea lui.

Iată alta, la scurt interval de timp, tocmai acum când unghurii și Rothermeer nutreau cele mai bune speranțe în legătură cu solemnitățile jubilară dela Alba-Iulia.

Glasul sincer al unor unghuri minoritari, cu judecată limpede, le dă însă cea mai necruțătoare lovitură, desavuând prin câteva cuvinte sincere întreaga acțiune rothermeeristă.

Articolul confratelui clujan „Kolosvári Friss Ujság” (No. 96 din 25 Mai 1929) — tradus și reprodus aici aproape în întregime — este scris de un unghur, care deși nu va sta în slujba irendei oarbe budapestane, va fi un unghur cel puțin așa de bun, ca și cât de „sincer” și mai ales „desinteresat” unghur e Rothermeere.

Valoarea deosebită a șirelor de mai sus stă în faptul că ele au fost scrise din convingere, au fost simțite și au fost

scrise pentru că autorul trăiește în atmosfera realității și cătuși de puțin nu-și poate permite luxul plimbărilor fantastice printre norii utopiilor deșarte, cum o fac aceasta revizionistii plătiți după tarif; autorul articolului nu-și poate permite așa ceva, căci conștiința lui unghurească l'ar sufoca sfătuind pe confrății lui, pe unghurii din aceasta țară, să se gândească altfel, decât cum le impune realitatea însăși.

Jongleriile naționale ale unui deputat „maghiar” ca Hegedüs, ovreu și unghur de același calibru și într'aceiași persoană, evident că sunt tot atât de dăunătoare pentru unghurii „de douăzecișipatru carate” din aceasta țară, ca și agitațiile rothermeeriste peste graniță.

Cei favorizați cu dublă naționalitate natural, nu pot înțelege punctul nostru de vedere aci afirmat, dar noi nici nuri obligăm la așa ceva.

Se spune că a ști să trăiești este o artă, fie că ești popor fie individ; dar dela artă și până la acrobația națională e mult Domnilor Hegedüși-interni, și domnilor Rothermeeri-externi.

Judecata așezată, cuvintele sincere din articolul de mai la vale, dealtfel nu cer multe reflexii lămuritoare. Ele vorbesc foarte convingător, în sine lor.

Iată-le:

„Nu se poate, să treci cu ochii închisi pelângă — masele maghiare, care au fost de față la Alba-Iulia. Pentru că acest fapt își are importanța sa, atât pentru români, cât și pentru maghiarime. Presa română nu întârzie a scoate în relief învățăturile, ce curg din prezența maselor maghiare. Și constată că asupra țărânilor maghiare nu a avut nici o înrâurire punctul de vedere, preconizat de oficialitățile maghiare, și care milita pentru absențarea unghurilor din România, dela Alba-Iulia...”

„Chiar și cea mai pătimasă mentalitate soviniștă trebuie să observe că ochii lanțului ce leagă țărâniile maghiară de intelectualul maghiar, au slăbit, ba în multe locuri chiar s'au rupt

Acest curent, dealtfel nu datează de azi. De mult se vorbește printre popor că deputații noștri din parlament, n'au știut să obțină încă rezultate practice...

„... Noi suntem convinși că dacă în actualul Parlament al poporului, maghiarimeu ar fi reprezentată acolo prin adevărații reprezentanți ai poporului maghiar, atunci parlamentarii noștri și-ar inverti ordinea problemelor lor... Instinctul de viață a fost deci acela, care a împins la Alba-Iulia masele maghiare. Prin prezența lor voind să dovedească, crezul lor, că pentru conducerea intereselor maghiarilor din România, se impune o directivă nouă și mai independentă. Pentru noi acest adevăr s'a cristalizat din cele dela Alba-Iulia. Pentru că chiar admitând că mâini oficiale au comandat la Alba-Iulia, câțiva unghuri, nici un „biciu” oficial n'ar fi putut însă aduna la serbările naționale mii de unghuri. Adevărul e că la Alba-Iulia maghiarimea a fost reprezentată nu prin zeci, nici prin sute, ci MII DE DELEGAȚI.

Acesta e adevărul, bine să-l remarce toți! Trebuie să apreciem demn, ceea ce e de învățat!

Iată cuvintele sincere, ale unor adevărați unghuri. Nu crezi dle Hegedüs că sângele și credința D-tale ovreiască nu te inspiră sincer la fapte unghurești!!? Nu observi D-ta că unghurii cer un lucru și D-ta faci alta?! Și mai zici că ești unghur?

Rothermeer face ce face, — sigur — pentru plată!

Dar D-ta?!?

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN

Cărți noi.

ALMANAHUL SOCIETAȚILOR STUDENȚEȘTI DIN CLUJ. 1929.

În preajma serbărilor comemorative ale Unirii studențimea clujeană ne-a surprins cu un bogat Almanah, în care a adunat cu grijă și sărguință toate datele și faptele mari ale studențimii din Ardeal.

Străduințele naționale ale studențimii în cadrele societății „Petru Maior” din Budapesta, cu amintiri povestite de cei mai marcați fruntași ai vieții noastre publice actuale — șefii studențimii de pe vremuri — orientarea mai nouă a studențimii, precum și o bogată serie de clișee cu frumusețile minunate ale țării, iată ce cuprinde acest Almanah, care face cinste studențimii clujene.

În fruntea Almanahului studențimea a așezat portretul și Cuvântarea marelui rege FERDINAND, ca cel mai frumos omagiu al generației noi adus înfăptuitorului Românii-Mari, iar după aceea urmează amintiri și cuvinte festive iscălite de S. S. Patriarhul Miron Cristea, Nicolae Iorga, Iuliu Maniu, Emil Hațieganu, Nic. Ioan, Alex. Vaida-Voevod, Ion Agârbiceanu, Valeriu Moldovan, etc. etc.

Nu numai cuprinsul extraordinar de variat și prețios, dar și executarea tehnică impresionantă — ne face să felicităm pe conducătorii studențimii pentru sărguința și sufletul cu care au muncit la acest Almanah — care e cea mai pozitivă dovadă a erei noi în care a intrat studențimea — după răstăcirile de până acum.

T. Podariu: Flori de pe câmpie.

Cetitorii noștri curioși desigur cei mai mulți din colcănele „Patriei” frumoasele poezii populare ale d-lui T. Podariu. În poezia noastră populară zac atâtea comori nepretulite cari fac dovada spiritului scânteietor și subtilității sufletului țărănesc, încât acci cari culeg și dau publicității aceste comori merită poată lauda. Poeziile culesse de dl T. Podariu, au parcă ceva nou în ele, ceva care înduioșează și mai ales forma curat populară — nealterată cătuși de puțin — ridică mult valoarea „Florilor de pe Câmpie”.

„Bade ca o lăcrămioară,
Înzădar umbli la școală
Dacă n'ai o mândrișoară,
Să te fie seara 'n poală.
Ce haznă ai de condei
Dacă sezi pe-canapei
Și de doru mândrii piei...”

Colecția e publicată în Biblioteca populară a Asociațiunii. Se găsește de vânzare la toate librăriile. Prețul 5 Lei.

B. G.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Petru Faraon, com. Un-sal. Nici eu n'am știut mult timp. În schimb acum știu. Spectacolul dela Operă n'a fost început la timp din cauza că nu sosise încă în loja directoriatului dl Joga Cloșca. Da sigur! E o celebritate în critica teatrului! De altfel și exteriorul D-sale îl tradează. Pe ce bază ocupă locul prea scump — dar gratis — în loja aceea distinsă? Li compete căci se zice că ar fi jurisconsultul Operă. Ce face în această calitate? Uite: ai văzut D-ta că orice diferend ori-ce luptă, ori-ce jicnire a moralei și a onestului, pe scenă se răzbuună numai decât? fie că se joacă în Operă, fie în teatru? Acest merit juridic să știi că-i revine exclusiv d-lui avocat jurisconsult Joga Cloșca. De ce apoi e absolută nevoie prezența d-lui Joga la fiece reprezentare și încă gratis în loja directorială?

Pe cuvânt, dar habar n'am deși mi-am spart mult timp capul să găsesc vre-o explicație acestei prelu artistice enigme!

D. Nicu Deputat. Ar trebui să faceți serviciu cu rotație. Plenul să se fixeze zicem, la numărul de zece. Majoritate relativă 6 de-

putați. Și acum vă dovedesc că astfel nu ați mai fi demanjați la patru ani decât o singură dată să luați parte la desbateri în Cameră. Uitați! Din cele 365 zile ale anului, jumătate din ele e noapte, când natural nu dezbateți, rămân 182 posibilități de desbatere. Mai sunt 52 Duminici, rămân 130 posibilități de desbatere la an. Vacanța de vară 3 luni de zile=90; mai rămân 40 zile la an pentru ședințe. Sărbători sunt vre-o 25, rămân 15 zile de ședințe anual. Santeți vre-o 350 deputați, à 10 inși la o desbatere, suficienți pentru 35 ședințe. În baza socotelilor mele anual sunt vre-o 15 ședințe așa că pe când vine cu rotație să faceți a doua tură de serviciu, atunci se implinesc anii, și apoi...? (semnul întrebării!).

Unii director de ziar condamnat de tribunal la 15 zile închisoare. București. Te aperi că faci ziaristică de douăzeci de ani și încă n'ai fost condamnat! Nu cum-va crezi că și ceea ce faci, în „Ordinea” e tot ziaristică?! Halal de așa ziaristică!